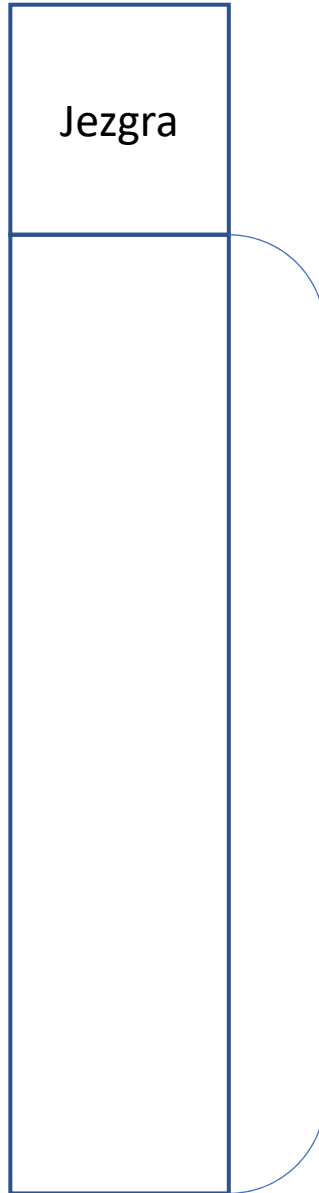

Primjer sa statičkim
upravljanjem spremnikom

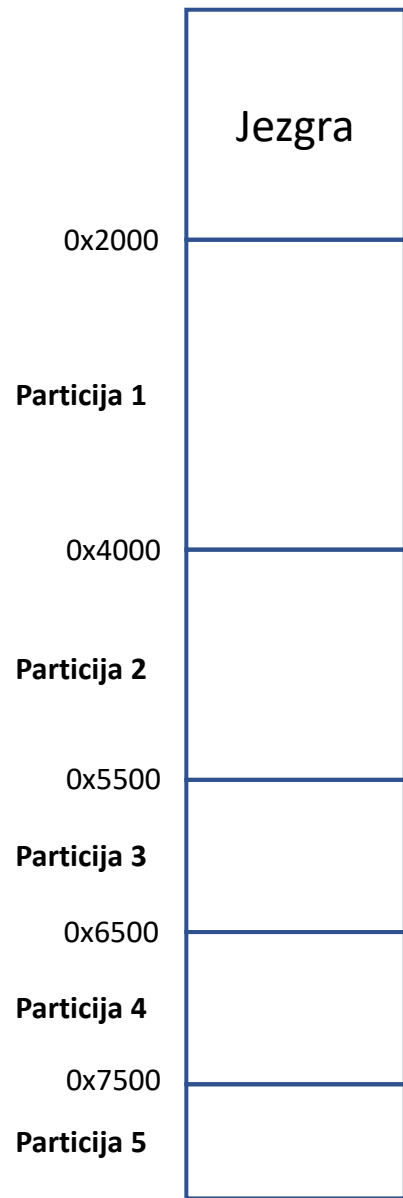
Radni spremnik

Netko (projektant sustava) treba odrediti podjelu spremnika na particije (broj i veličinu, prema potrebi i raspoloživom spremniku

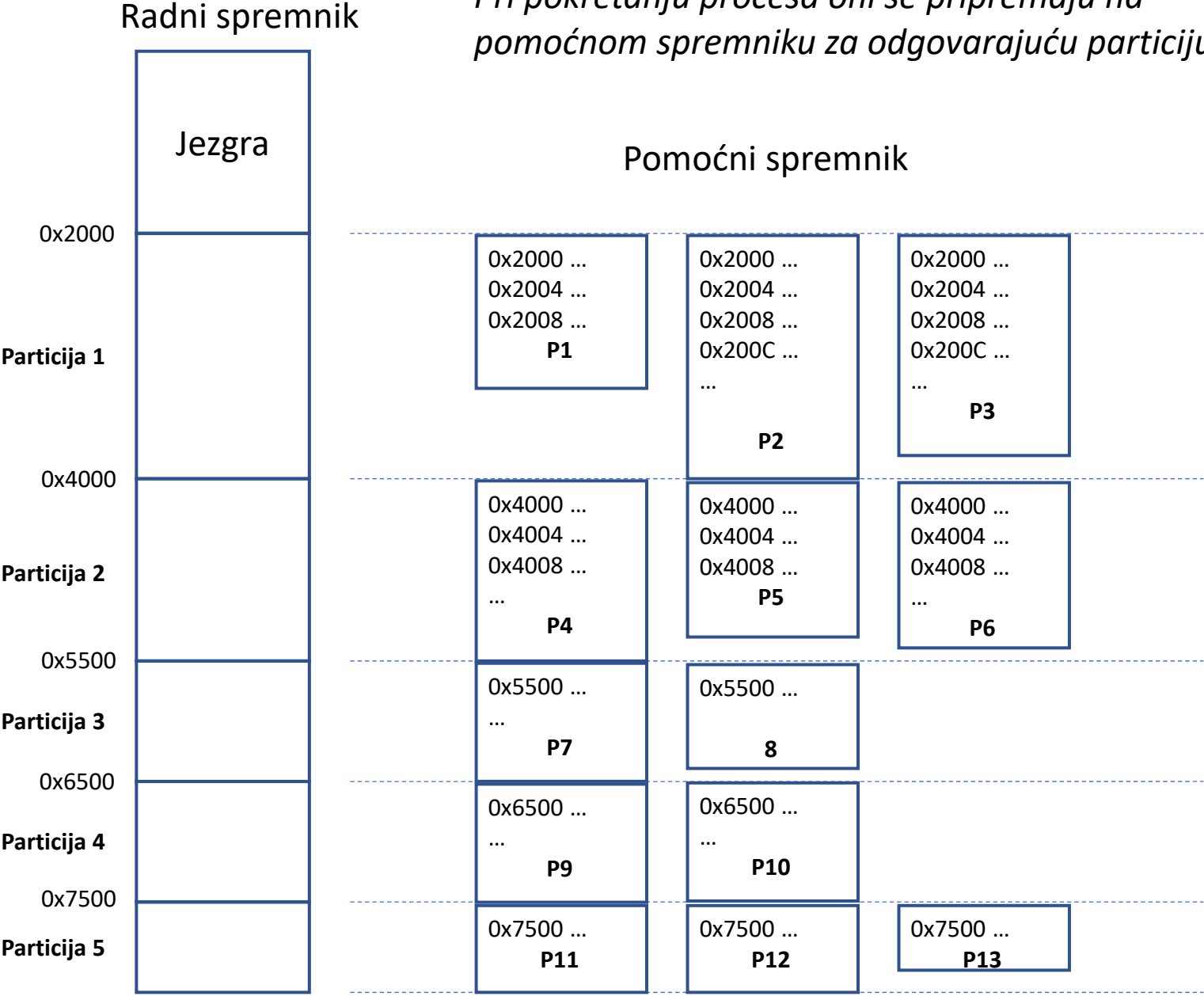
Raspoloživi dio spremnika za procese

Radni spremnik

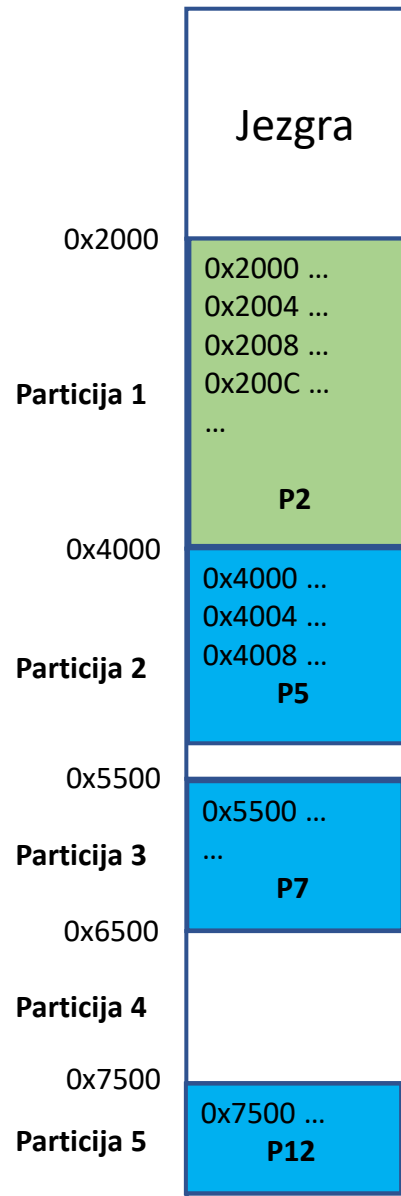

Primjer podjele na particije

Pri pokretanju procesa oni se pripremaju na pomoćnom spremniku za odgovarajuću particiju

Radni spremnik

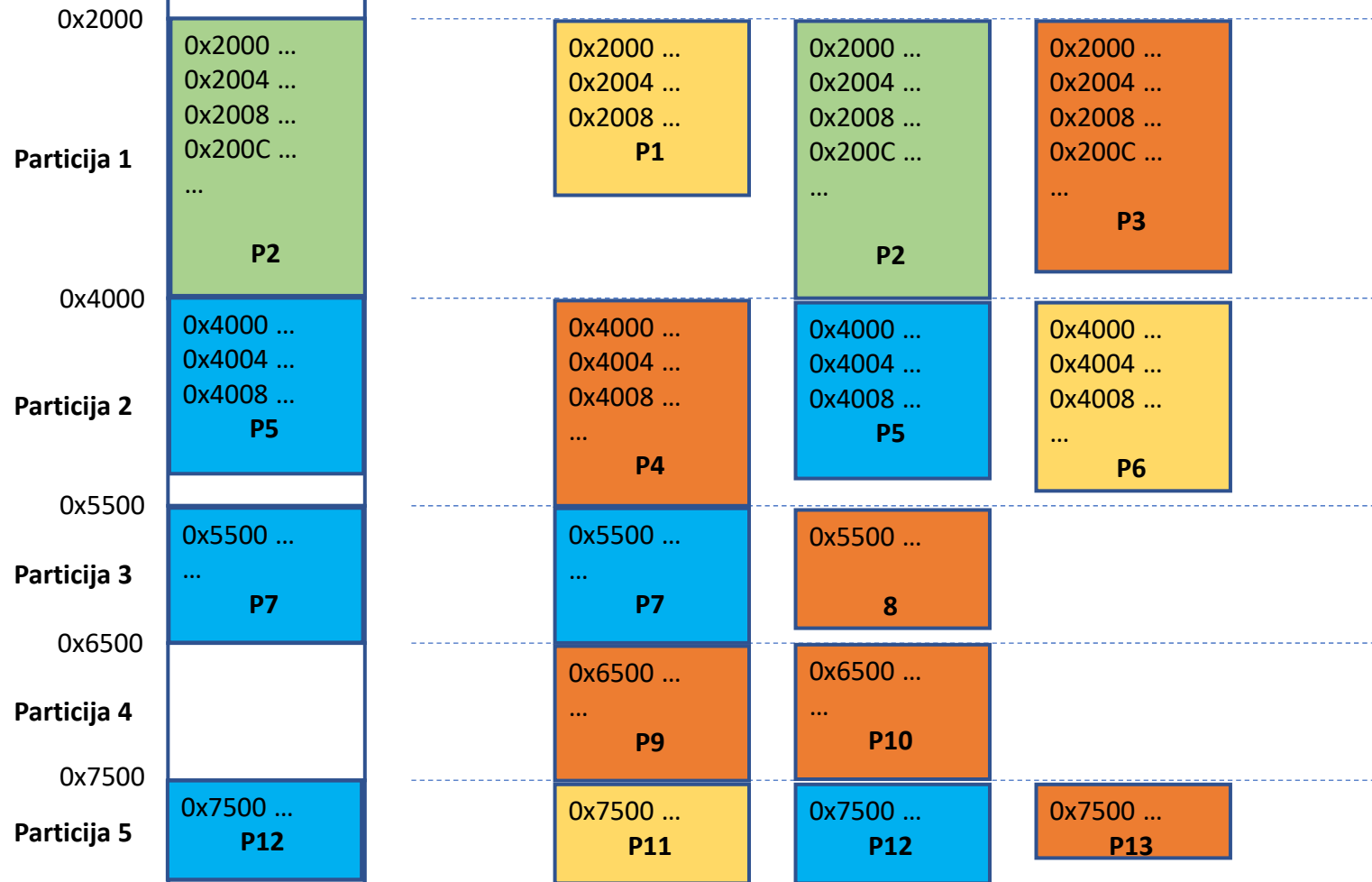
Primjer mogućeg stanja

zeleno – aktivni proces/dretva

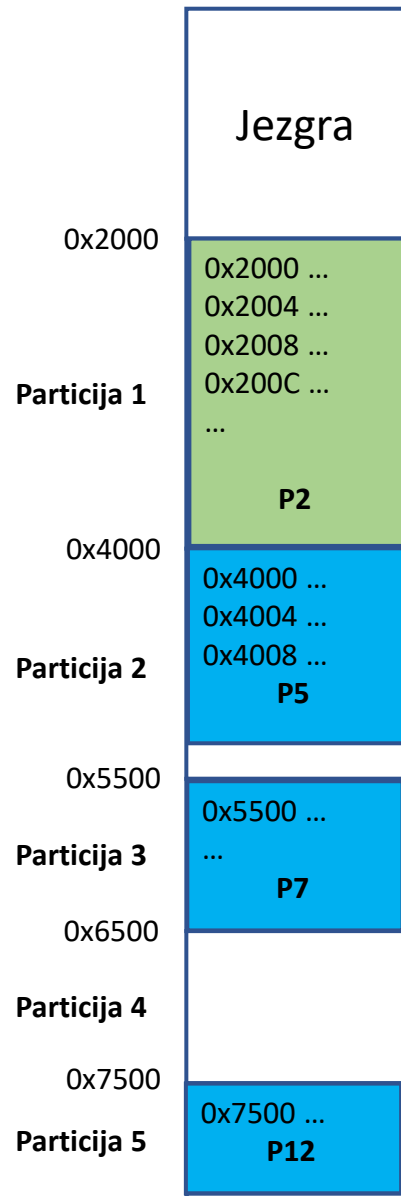
plavo – pripravnici proces u spremniku

žuto – pripravnici proces na disku

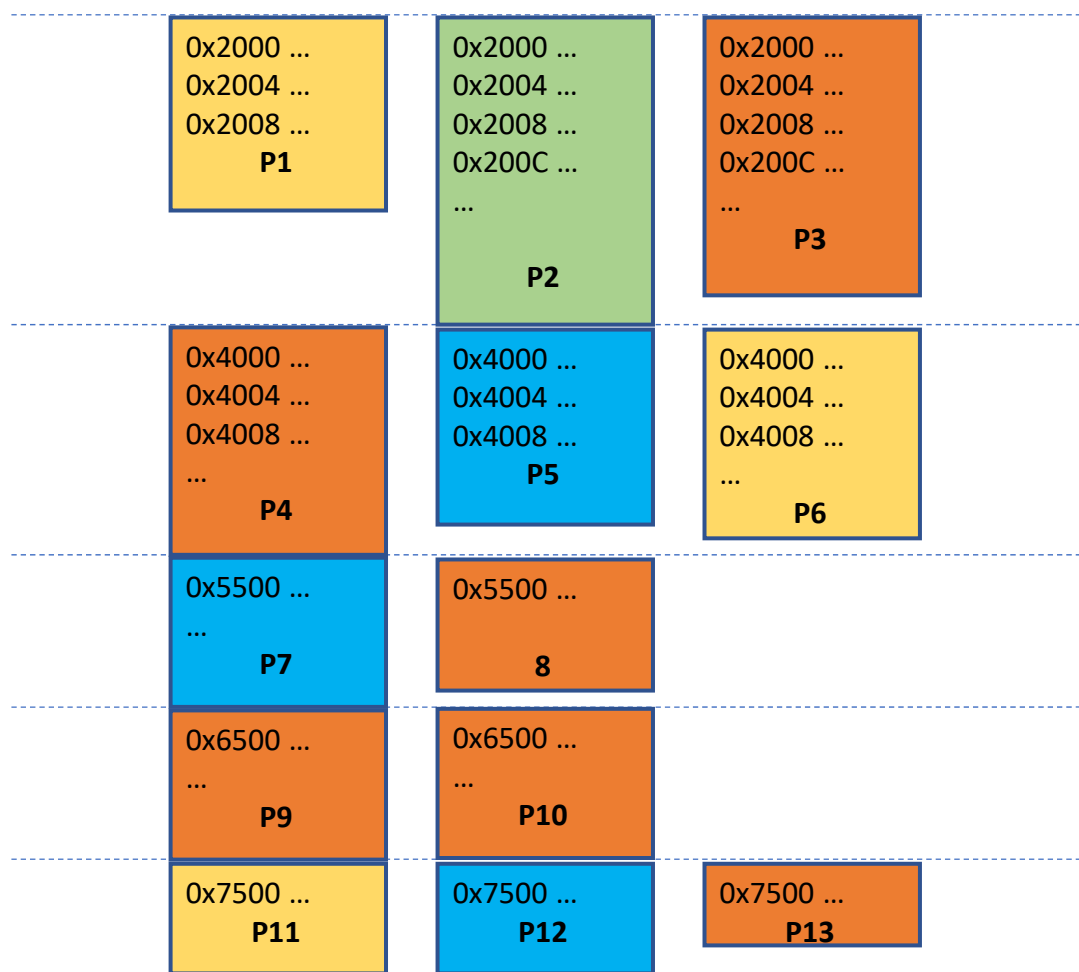
narančasto – blokirani proces na disku

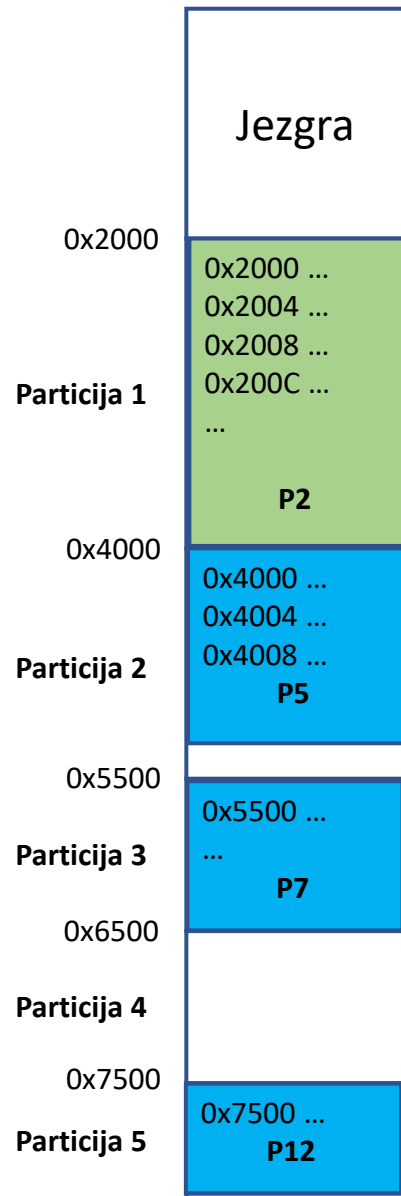
Radni spremnik

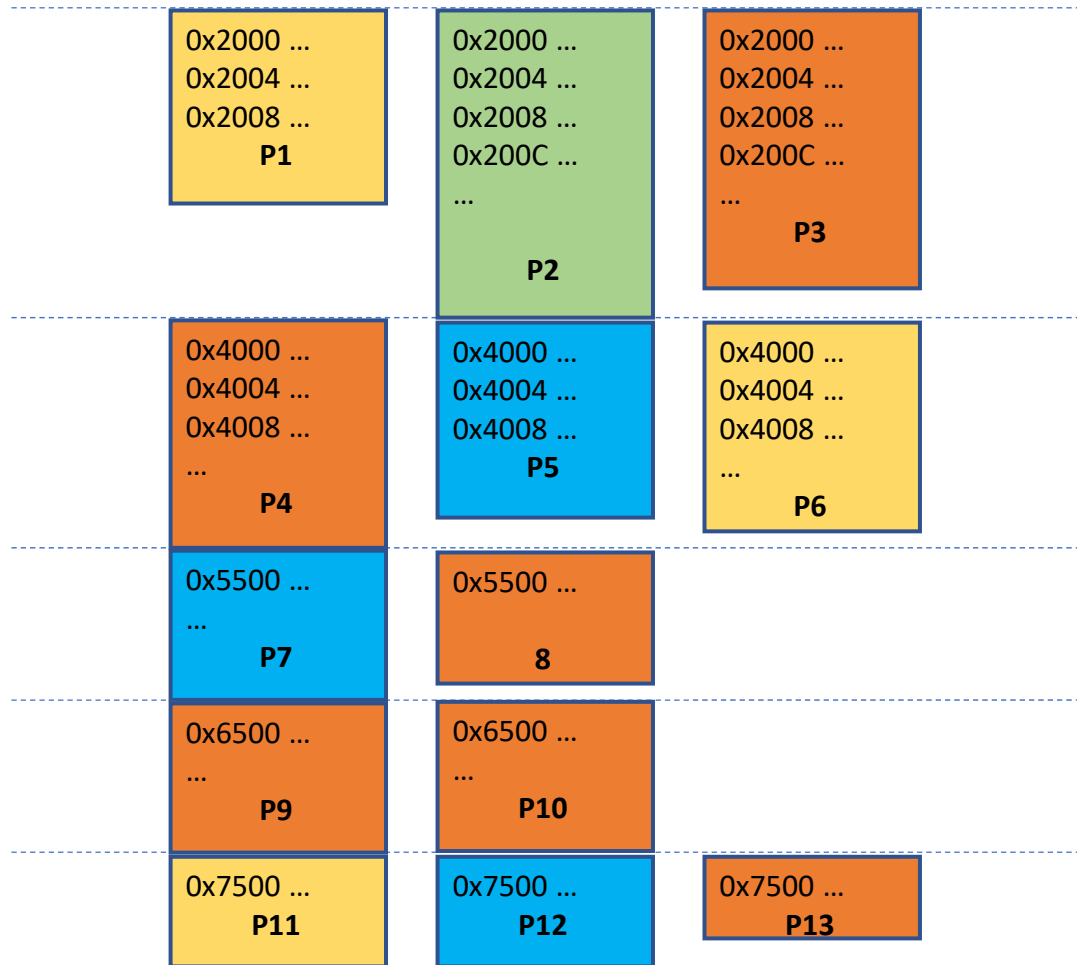
P9 i P10 su oba u blokiranom stanju, ali svejedno se P11 ne može učitati u Particiju 4 (iako stane) jer je pripremljen za Particiju 5 (ovo nazivamo „vanjskom fragmentacijom”)

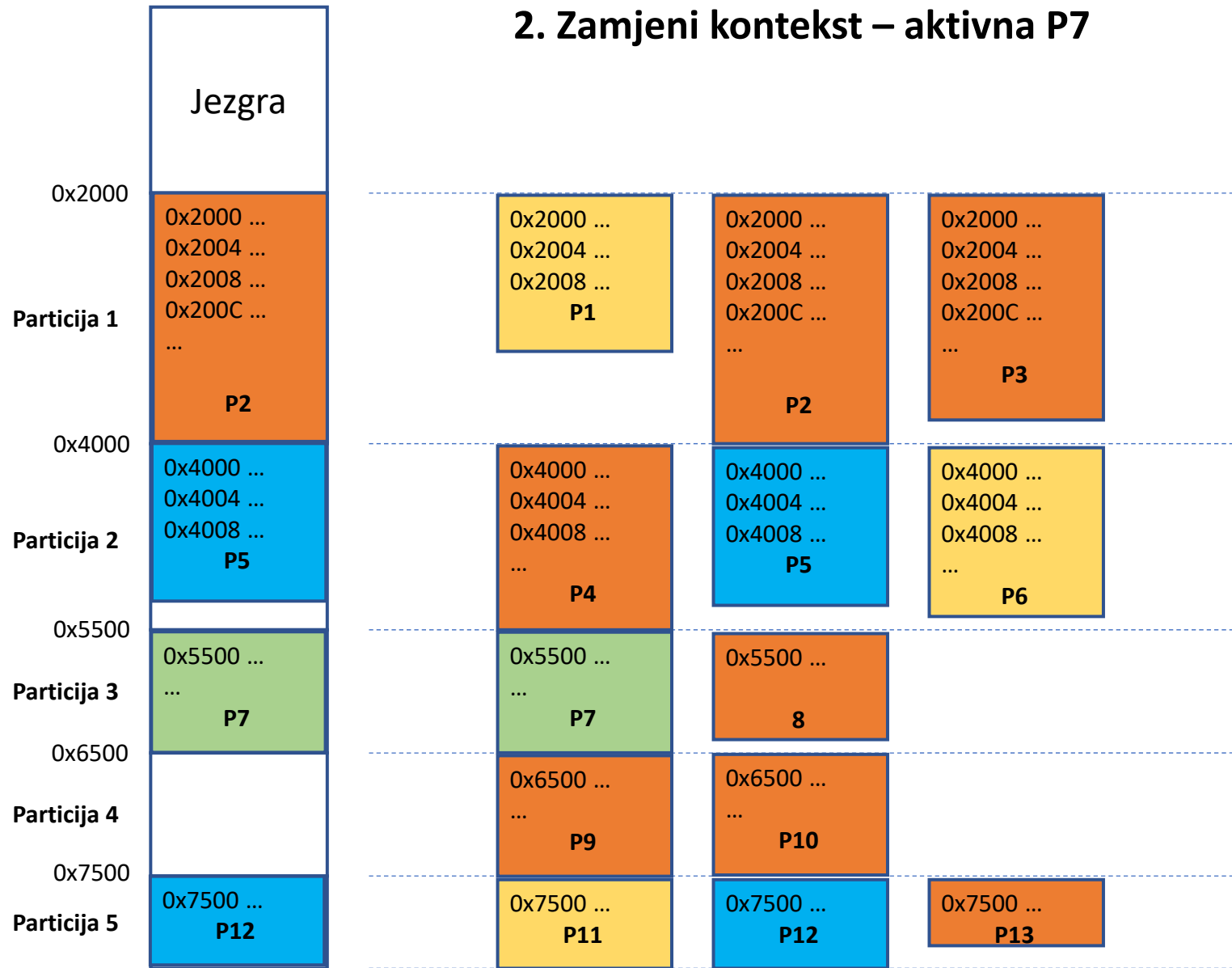
Radni spremnik

Neka OS treba napraviti: zamijeni P2 s P1, aktivna P7

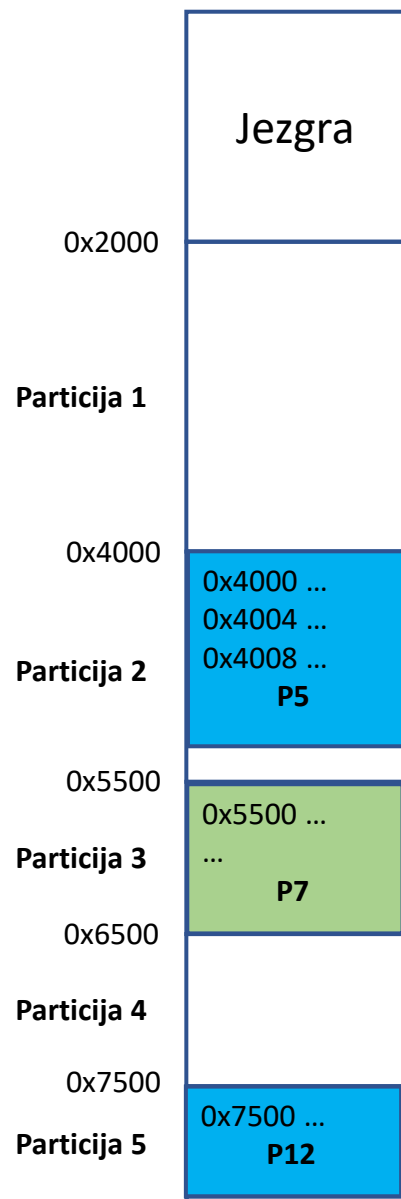

Radni spremnik

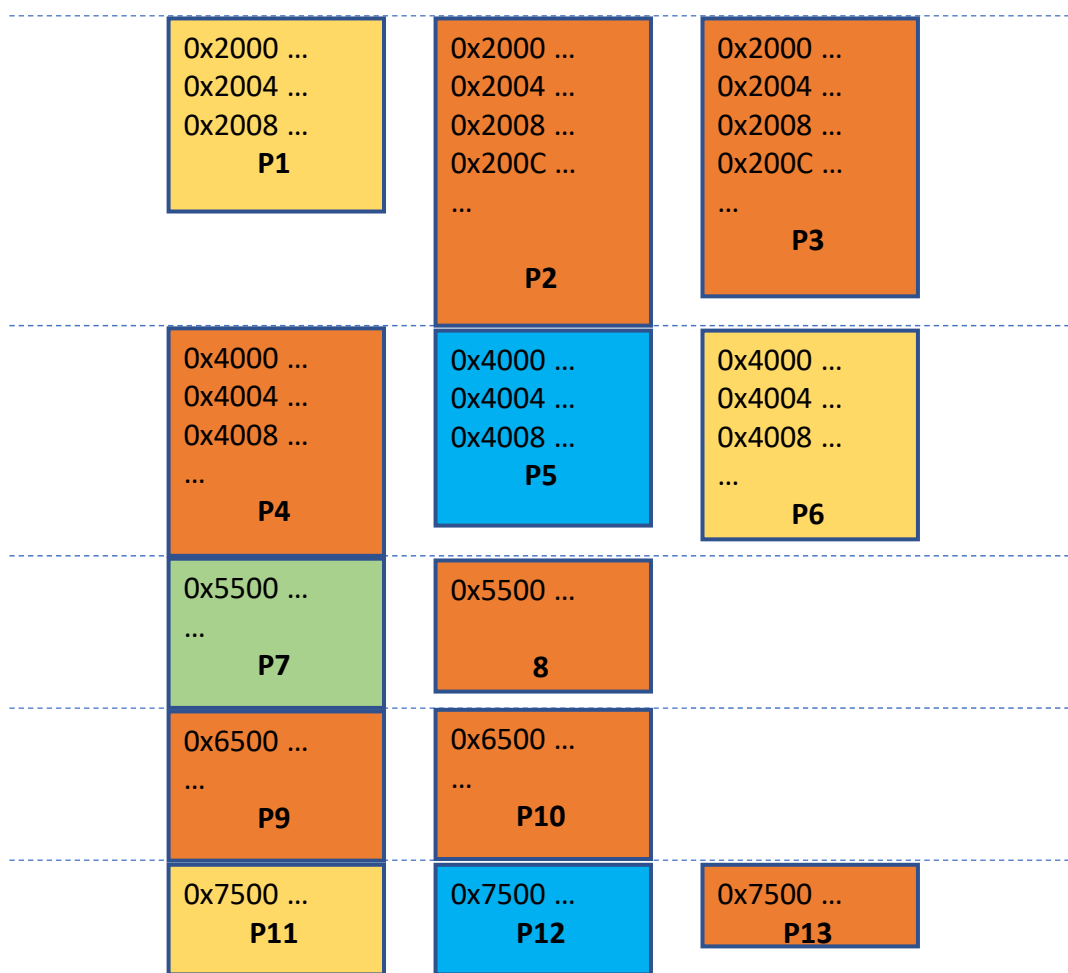

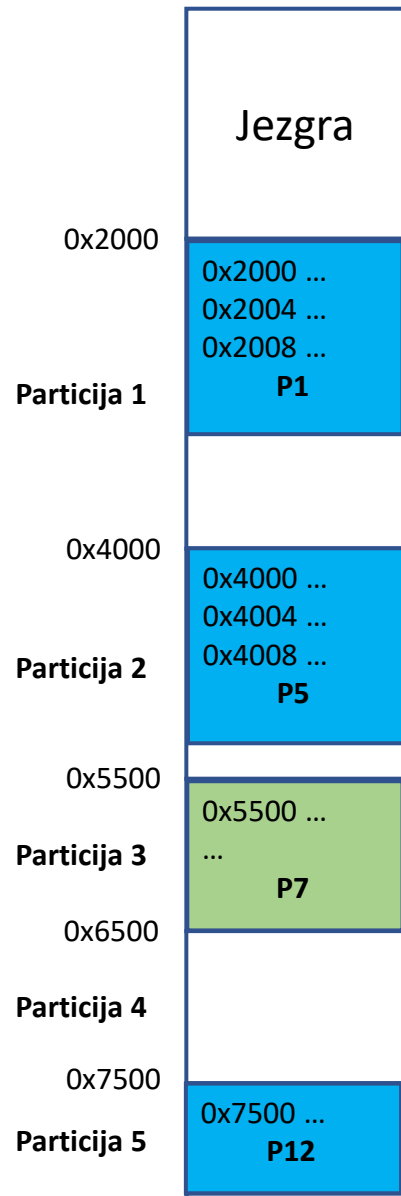
Radni spremnik

**Kada DMA obavi kopiranje P2 na disk:
1. Pokreni učitavanje P1 s diska (DMA)
(aktivna je i dalje P7)**

Radni spremnik

Kada DMA obavi kopiranje P1 u memoriju on postaje pripravan

P11 ne može ni u ostatak Particije 1 (iako bi stao) – taj dio ostaje neiskorišten („unutarnja fragmentacija”)

